

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1223/2020
21.05.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Бранислава Босиљковића, Бранке Дражић, Данијеле Николић и Добриле Страјина, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Градимир Ружић адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији су пуномоћници Илија Ђурђевић адвокат из ... и Владан Радојевић, адвокат из ..., ради сметања поседа, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против решења Вишег суда у Панчеву Гж 2101/19 од 15.10.2019. године, у седници већа одржаној 21.05.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиље изјављеној против решења Вишег суда у Панчеву Гж 2101/19 од 15.10.2019. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиље изјављена против решења Вишег суда у Панчеву Гж 2101/19 од 15.10.2019. године.

ОДБИЈАЈУ СЕ захтеви странака за накнаду трошкова поступка по ревизији.

Образложење

Решењем Основног суда у Вршцу П 1230/18 од 29.01.2019. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиље па је утврђено да је тужени 26.12.2016. године сметао посед тужиље тако што је променио браву на улазној капији куће у ... на наведеној адреси, па је обавезан тужени да у остављеном року врати посед тужиље предајом кључева браве уличне капије, у противном је она овлашћена да изврши замену браве ангажовањем стручног лица о трошку туженог, те је обавезан тужени да се уздржава од будућег сметања поседа тужиље на исти или сличан начин. Ставом другим изреке је обавезан тужени да тужиљи накнади трошкове парничног поступка у износу од 319.200,00 динара са законском затезном каматом, а ставом трећим изреке је одбијен предлог тужиље за одређивање предложене привремене мере.

Виши суд у Панчеву је решењем Гж 2101/19 од 15.10.2019. године преиначио првостепено решење у ставу првом и другом изреке тако што је као неоснован одбио тужбени захтев као и захтев за накнаду трошкова парничног поступка и обавезао тужиљу да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 185.250,00 динара и да му накнади трошкове жалбеног поступка у износу од 33.000,00 динара (став 2.).

Против правноснажног решења донетог у другом степену тужила је благовремено преко пуномоћника изјавила ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, ради уједначавања судске праксе.

Тужени је доставио одговор на ревизију.

Према члану 404. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11,49/13- Одлука Ус, 74/13 – Одлука Ус, 55/14, 87/18 и 18/20), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија) а о дозвољености и основаности ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Према члану 420. став 6. ЗПП, у поступку поводом ревизије против решења сходно се примењују одредбе овог закона о ревизији против пресуде.

По оцени Врховног касационог суда нису испуњени услови из цитираног члана 404. ЗПП из разлога што не постоји потреба за уједначавањем судске праксе. Тужила је у својој посебној ревизији изјављеној против другостепеног решења којим је преиначењем одбијен њен тужбени захтев за државинску заштиту, указала на потребу уједначавања судске праксе у примени материјалног права у овој врсти спора, а за своје наводе није пружила никакаве доказе. Примена материјалног права у овом случају је везана за конкретно чињенично стање и решење спорног односа странака. Према члану 450. ЗПП, расправљање о тужби због сметања државине ограничиће се само на расправљање и доказивање чињеница последњег стања државине и насталог сметања. Искључено је расправљање о праву на државину, о правном основу, савесности државине или о захтевима за накнаду штете.

Из наведених разлога је одлучено као у ставу првом изреке.

Одлучујући о дозвољености ревизије примном члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је утврдио да ревизија тужиле није дозвољена.

Одредбом члана 452. став 5. ЗПП је прописано да против решења донетих у парницама због сметања државине ревизија није дозвољена.

Околност што је другостепени суд преиначио првостепено решење и одлучио о захтеву тужиле, не чини ревизију дозвољеном у смислу одредбе члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП, јер је могућност изјављивања ревизије у спровима због сметања државине искључена посебном одредбом члана 452. став 5. ЗПП.

Из наведених разлога, применом члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

Одлука о захтевима странака за накнаду трошкова поступка по ревизији, садржана у другом ставу изреке, донета је применом чланова 153. став 1., 154. и 165. став 1. ЗПП. Тужилца није успела у поступку по ревизији и зато нема право на накнаду трошкова тог поступка, док трошкови туженог за састав одговора на ревизију, по оцени Врховног касационог суда нису били потребни за вођење ове парнице.

**Председник већа – судија
Бранислава Апостоловић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић